

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

РАЗПОРЕЖДАНЕ

София, 26 ноември 2025 г.

Орлин Колев, съдия в Конституционния съд на Република България, в качеството си на докладчик по к.д. №18/2025 г. и на основание чл. 19, ал. 3 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд (ПОДКС), установих следното:

В Конституционния съд е получено искане с вх. №640 от 21.11.2025 г. от петдесет и един народни представители от 51-вото Народно събрание.

С искането вносителят оспорва конституционността на „Закон за изменение и допълнение на закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, приет от 51 Народно събрание на 7.11.2023 г. и обнародван в Държавен вестник брой 97/14.11.2025г. с Указ № 223/2025 г. на президента“. Този предмет на искането е дефиниран както в мотивите, така и в неговия петитум.

Привеждат се аргументи за противоконституционност на §1, §3, т. 4 и §4, т. 2 – 4 от Закона за изменение и допълнение на Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, за които се твърди, че засягат принципа на правовата държава (правната сигурност), принципа на свободната стопанска инициатива, съдебния контрол за законност, правото на защита и неприкосновеността на частната собственост.

В седем точки вносителят релевира твърдения за допуснати нарушения на Конституцията и на Правилника за организацията и дейността на Народното събрание в процеса по приемането на оспорения Закон за изменение и допълнение на Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход.

При така изложените мотиви и формулиран петитум не може по несъмнен начин да бъде установен предметът на искането, тъй като е налице неяснота относно индивидуализацията на оспорения акт. Задължение на вносителя е да очертае по недвусмислен начин предмета на искането. Съдът не може по свой избор или преценка да определи спрямо кой акт следва да упражни контрол за конституционосъобразност, презумирайки, че изборът или преценката му съответстват на волята на вносителя.

Вносителят посочва, че оспорения от него акт е приет от Народното събрание на 7.11.2023 г. и обнародван, съгласно посоченото от него, две години по-късно в „Държавен вестник брой 97/14.11.2025 г. с Указ № 223/2025 г. на президента“.

Периодът от време между приемането и обнародването на акта на Народното събрание води до съмнение относно неговата индивидуализация. Съмнението за неопределеност на акта поражда неяснота в предмета на искането, което е в противоречие с чл. 18, ал. 2, т. 5 ПОДКС.

Не е в компетентността на Съда да презумира действителната воля на вносителя и да преценява обстоятелствата, при които тя е обективизирана. Вносителят следва по недвусмислен начин да определи предмета на искането си, част от което е еднозначното определяне на акта, който оспорва.

В заглавната част, в мотивите и в петитума на искането вносителят е посочил като негов предмет – установяване на противоконституционност на „Закона за изменение и допълнение на закона за административното

регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, ...“.

Съгласно §6 от този закон той влиза в сила от деня на обнародването му в Държавен вестник.

С влизането в сила на закона за изменение и допълнение неговите разпоредби стават част от самия нормативен акт, който е изменен или допълнен. След като Законът за изменение и допълнение на Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход е влязъл в сила, то предмет на контрол за конституционосъобразност може да бъде само самият Закон за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, а не законът за неговото изменение и допълнение, както посочва вносителят (виж. Решение №3/2020 г. по к.д. №5/2019; Определение от 02.07.2019 г. по к.д. №8/2019 г.).

Така формулираният предмет на искането, насочен към закон за изменение и допълнение, който е влязъл в сила и е загубил своето самостоятелно съществуване, води до неяснота относно индивидуализацията на оспорения акт, което е в нарушение на чл. 18, ал. 2, т. 5 ПОДКС.

По изложените съображения и на основание чл. 19, ал. 3 във връзка с чл. 18, ал. 2, т. 5 и чл. 22, ал. 4 от ПОДКС

РАЗПОРЕЖДАМ:

УКАЗВАМ на вносителя, в 7-дневен срок от получаване на съобщението да отстрани нередовността на искането, съобразно мотивите на настоящото разпореждане.

Разпореждането да се връчи на първия подписал искането народен представител в съответствие с чл. 18, ал. 2, т. 2 ПОДКС за сведение и изпълнение.

СЪДИЯ ДОКЛАДЧИК

Орлин КОЛЕВ